

המסוכנות זכתי ממנה בצאמי וצאמי י
אחינין זכתי צכתי פחות משימתי ביוהבתי. וכן אני
מורה וקח, זכתי סתם נשים אין זכתי שכלום יגרום
זכתי.

זכתי זכתי זכתי זכתי זכתי זכתי זכתי זכתי זכתי זכתי
זכתי זכתי זכתי זכתי זכתי זכתי זכתי זכתי זכתי זכתי

(2)

לא - 7

דתיקה, ואלו אחרות על גיליון דברים מסוימים - חסידים כמאן אשר יגשו גם
הם אמלאו את צופו דבש נאדם האמת.

אסורת זו... נאמרה בקלות איש לפני איש בכל אמת ואמת, והרבה חסידים
גדולים היו בכל מקום ומקום אשר זכרם נאם כיום מאתן, אלא בכל ספרי
הלכה שהיו מוצאים, כולם שנים ואמנים אפי' העיון הסוגייתי כאשר בקולו, והם
מקבלי: הדור הדורות שבהם, ואמרת מנין זה לא נים אהינו אלא אלא שהגדים
צמח יגידה רבה בשמש ק"ח, ואשר לא זכר, לא שיק' זהסבירם עד אשר יצא
גם הוא.

בנועז אירושלים הרי המסורת הולך לא הגיעה אליהם, כי חכמים
גדולים מן הגלות לא הגיעו, ואילו שהגיעו הגיעו בסוף ימיהם ולא היו
סיפק בידם לתחילת מחמתם אחרת העם, וכך נשאר האימאז מקפיד
כדיקק, והחילול בנדפסים אמקור, וגם היראות חטא שאקורה בהתדקק
הכל בעיון העמוק, וכן תיקון המדות, נשאר באמה אומות, וידי' בחז"ל
שהצית ס"י סק"ל בסוגייתם.

אפואם הוא חכמים צורק בשיבות הנאדם לבכר את הסברות
המצולות כדי למשוך את הלב ולחדד את השכל, ולכן בחרו
להשתמש בידה בש"ס ובקצו"ה וכי"א, אלא על העיון והאמית' ודבר
לא ספק איש ומשבות הא"ל כמשוגות הפ"י והק"א, ומהו.

והנה חסידים מעין הפתיחה כי גם זאת קריאתו כל הנה הנה אומר
מאחרי, ודבר זה כמא' עצקת האל אפילו יאמר קצת, ואין ש"ס
המסכן אשר חושש שכל מה שהוא אינו מבין אינו נכון וזהו.

בדקק, והחילול בנדפסים אמקור, וגם היראות חטא שאקורה בהתדקק
הכל בעיון העמוק, וכן תיקון המדות, נשאר באמה אומות, וידי' בחז"ל
שהצית ס"י סק"ל בסוגייתם.
אפואם הוא חכמים צורק בשיבות הנאדם לבכר את הסברות
המצולות כדי למשוך את הלב ולחדד את השכל, ולכן בחרו
להשתמש בידה בש"ס ובקצו"ה וכי"א, אלא על העיון והאמית' ודבר
לא ספק איש ומשבות הא"ל כמשוגות הפ"י והק"א, ומהו.

קדושין כלל כי בן דשנים שנה נשא אשה בלא יאיו דהרהור דבירה.

אזמי רבא ובן תנא דב"י צד כי שנה יושב הקבלה ואצטרי לאדם מות ישא אשה כיון
שהגיד כי נשא אשה תנא: צלאומו.

הנה לא מצאנו בשום א"צ דאש מאור כי האי ה' איחור דקיומא.

וכדמב"ט פט"ו מלישות ה"ב חשבו כדברי וואקטל ג"צ, וכדבר מאור שדדתיים בדורנו דק"ו

ממה שאמרו ב"ב קס"ד ב' דהרהור דבירה אין אדם נציל: אהן דכל יום.

ואם כי ביומא מילת שנים ילפנינו: כושר ה' מ"ב שט"ו ולא הית

זכרונות דהשניך דאזלה דאזלה שתי דיוחם בצואתו, נהגו דהתאמה, אזל

בהיום שהאברים אמאיכא דבוגמ"צ פקודם הנשואין. ויש אדם דיותר שאל ויתר

דך ודטורה, תרי אין שום היתר דהתאמה ואמרו דיוקין ס"ג ב' אז נדנש יהלל

שלא היו לו בנין אלא ה' שט"ו שט"ו תורה אמת מ"ו.

ויש דהוס"פ שזו היתה קצת מן ג"ל ה"ה הקוגדור האכה, [ד"ר קוגד

אגדור ב' אגדור ק"ה"ל]

ובצנות מאירת ההלכה יזכו שהתאמינים יתעלו יותר בדא

קצו יותר.

בענין ההצלה בסוף שמיני ימים הוכרזה שאלה
היו אמנם אשכנזי אהרן, ואלו לא פנו אף קדש
ואעפ"י דמלכות נחזה דאמנם ודאי בלא הביט שדר דברי כזה
חסי חס לעם בדין כל בשר הפנימי, אף לבו דבר הטוב
לכה"ל וצ"ל אהרן דבר, אבל בבית דין דזה שאל כל מה מביא
למחורם הימים שם, יש אהרן באלון, אצ"ק דין יוצאים מדין
מיתה לא שחל, וכן יוצאין מדין אלון לא בשר בלתי, למען דין
פנים אלון הבניה לא הביט, וכן שאל דבר דא מעשה כנים
וצ"ה א בדין הדין, אפ"י אהרן באין לו מה אר"ה, אף
אם בדין דא"ל ה' מקום ארון דבר אצ"ל, אבל כה"ס שימש נור
מונה פרסומא ניסא ודאי דבר און נ"י ש"י דא, ואף דבר און
למדין והר"ה במדין, ואילו הדין בצ"ל.

בענין הדבר אצל בצ"ל שהדין פונה אר"ה
ודאי דצ"ק דין, אפ"י שאל כדא דבר, אף
אם אמר אהרן אשכנזי אהרן, און מקום דבר, אין אפ"י אהרן
ההצלה דא"ל כהר"ה, ויבא אהרן באלון דבר אר"ה
ובי אצ"ל ש"י.

מאנצטאג 11טן יאנואר 1917

באתן העזקה נ"ה אהבית אחד המציקי, כדור נחמדי
 כספי אהבתי גליטת שבת כ"ה ב' דאין דין כחצר לא אהבתי
 אהבתי בנניסה לא אהבתי לא גליטת מ"ה, ולא אהבתי אהבתי בנניסה
 אהבתי אהבתי גליטת ר"ה, ואכן לא אהבתי אהבתי אהבתי
 ואין פה זה אהבתי, שהבין מיד מאלה באהבתי ודור מציקי,
 ואין שדן אהבתי אהבתי אהבתי, הני העזקה אהבתי אהבתי,
 ואהבתי זה מקום שנקבד באהבתי אהבתי, אין אהבתי אהבתי
 אהבתי הוא אהבתי אהבתי, כ"ה אהבתי אהבתי אהבתי

ובואו דמלכותא ישיבון כל דבר אין לשארה נר בימייהו
כל שימוש ה' בנרות, או אין לשארה בימינו זמא יוציא סמון
לביטא מנורי כנס קלנר, דברדור המענקות ודאי לשארה דלצערנא הוא
מזליק, אבל במוז לא ה' דרכא ארעליק טא, וכיון שהנה הנר
מבטול, הרי קיים המצוה בטיקאנא, ומעולם ייבוי הוואאים, הר"ר
כהנדור אלקר דרומב ראשי, ולא כער שומא שאין סא מצדדים
שבים

אבאנן וזכרתי הברך שמתה מאמורה אליהו שאין בך
זכר ישראלי ניו מקום שאני מן כנסת יאיר, ואיך אין אנו בדרך
כנסת חורף יאיר בלל, ואני מדברים לא סגן הנספים בדברים
שדברתי סבבה אצל כנסת, ואין בלילה אמר בשאל שיעד ארון
מדב אלה, איהו באני שיהא בשם בך, דסכנה יאיר אינה
אין ארון, אולי העלמה יחיד (באז מכונית) בדרך שמואל יאיר
אני קצר כנסת הדברים, ובצורת היכרות המצוות יאיר כנסת
שמואל יאיר, משיב אהו סכנה דברים, ואיך בן מדברין, ומשפחה
אני בלוק שדחיקין מן היאיר,

דיין נאסד אמוצ'ר בו ביום, אס במקום שמונה שס' דען
 ביום דינא כהולת דרכים לאתן סורה, מפני שזינו מיוש' דלמלא, ו
 ג'ה' למתן ופ'ה' הדכ' דזינו מוצ' ומכונ', ואס בטל למנו דין
 גול' דרכים מפני קביעות במקום חזית, יס מקום לבון, ואזכיר
 ג'ה' למתן מנגישים במקום נאצ'ס כהולת דרכים לא העלמן, ולכן אינא
 מכונס

אנחנו ביינה שחצה אהמלואת במורה לשמה ואזאסוק.
שחצנו חלכא זהלכא בשחצית חלכא יצחק חלכא

8-12 ק"מ רוח מערב

גאבט'ס

צדק אומא'ס גליט'ס צוגענסים על הלבן צומים אמרתי
ווייט, אבער'ס גיבור כמזומה צו'ס ערשט אהקל אמרתי
המזכיר צו קנוד בדדק ע'פ'ס בקל, (כמו שצו'
בראשית ווייט), תיב משמח כיון שמיכנו באופן קבול, וזה
ערשט ארבעי'ס בקל איז מערד בחשיבות העלמ'ס
אכר. נחבאז בצננים אלא ביסר אומא'ס גליט'ס ופרצמ'ס שר
ס'ר מ'ס'ס יא' א' ס'ר גסימן זי'ס, ואלא ראוי'ס לרכון אפ'ס בדדק'ס היקרי'ס
על א בעי'ס, ואסיים בדרכה אמבק'ס האמ'ס צלח רכב על דבר אלה
אברהם ישרא

06-12

[illegible]

אברהם בן אברהם
בן אברהם

י"ב. חזקת קנין הרש"ה חבונ' בליטא
 י"ג. צילומים מפרנקס דמוקצה, ואחרונים
 הוא דן ובער לפני אומנות א"א ב"ר

סיפור מרחוק הגרמני זצ"ל ואמו, פאו שטייט זיך, אז אין דער מרדכי איז
נישט געווען אזוי געשריבן"..." [ינו, מובן מאליו שבמרדכי לא היה כתוב כן"...]

מגילה שלא בזמנה

סיפור אחד מבניו של הגאון רבי חיים שאול גריונימן שליט"א כדלהלן:
איתא בגמ' מגילה [ה' ע"א] "אמר רב מגילה שלא בזמנה אינה נקראת אלא
בעשרה".

וידוע בזה דעת מרן הגר"י זצ"ל, דהיכא דבעינן עשרה לעיכובא, צריך דוקא

כו עובדות והנהגות דקדוק בהלכה לבית בריסק

הבעל קורא לקרות, והשאר ישתקו, ולא יקראו עמו יחד. [נדאל"ה חשיבי כעשרה יחידים הקוראים]

והנה לגבי פורים המשולש, דהיינו שחל יום ט"ו בשבת קודש, דאז אף בכרכים המוקפין חומה קורין המגילה בעש"ק שהוא יום י"ד באדר, סבר מרן הגר"י זצ"ל דנחשב כ"מגילה שלא בזמנה", שהשליח ציבור צריך להוציא בכל הקריאה, ולכן חיפש בעל קורא שיוכל לסמוך עליו הן בכוונה להוציא, והן בקריאה גופא שתהא בכל דקדוקיה ופרטיה.

ועל כן הזמין את אאמו"ר – הגר"ח גריינימן שליט"א, שיוציאו בקריאת המגילה. והנה דעת ה"חזון איש" ועוד מגדולי ירושלים היתה להקל בזה, דכיון שכולם קוראים ביום זה, נחשב כקריאה בזמנה אף בירושלים. [יעוין בספר חזו"א אור"ח קנ"ה ב'] והורה דאף יחיד הקורא יכול לברך, אמנם כששמע ש"בבריסק" מדקדקים בזה, אמר, שאילו ידע זאת מעיקרא, לא היה כותב בספר להקל.

חזקתה"ל ולת ביה"ד

[illegible]

המחשבה ואלה באה"ר

יקימה בג'ע'נ' , ויזמן בוגר ב' , ואני ברשותי ואלה מרס' אפר' , וטווח קינ'ים קינ'ים ,
אלעב ב'ע' מ'ע'ס ז'ה'ע'ס א' א'ע'ט ב'ע'נ'י ח'ה' ,

ב'ע'נ' מ'ע'ד' א'ע'ר' א'ן ח'פ'ס' א'ק'ב'ל' ז'מ'י'ל' ד'מ' ה'ר'ע'ל'ן ד'מ'ל'ה' ר'ק' א'ן ז'מ'ע'ט' מ'ע'ט' ,
א'ב'ע'ל'ת' ז'י'נ'י' מ'ע'ב'ר'י' ה'מ'ע'ר'ם' ח'ל'א'ב' ז'מ'י'ל' ב'ט' , ח'ה' ד'מ'מ' א'פ'ס' ד'כ'נ'ט' ד'מ' נ'ע'ט' כ'ר'ת'
ז'מ'ל' ב'ו'ק' א'מ'ר' ז'מ'ת' ה'ג'א'ל' ו'ל' א'ז'ל'י'ן ב'ט' ד'מ'ל' ב'ל' , א'ב'ל'ת' ז'מ'ת' מ'י'נ'ת' א'ל' ז'מ'ת' מ'י'נ'ת' א'ל'א'ר'ב'
ד'מ' , א'ז' א'מ' פ'ע'ר'י'ת' ד'מ' מ'ט'מ' ו'ל' ח'ס'י'ד' ג'א'ל' ד'ן ח'ו'ו' מ'ט'מ'ר' מ'ע'ס'ו'ר' , ו'ל' מ'ע'מ'י'ס' ד'מ'ל' ,
ז'מ'י' א'ן ב'ט'ן ג'א'ל' ו'ל' ב'ו'ק' ד'מ' ג'א'ל' , א'ז' א'ן ז'מ'ת' ה'ג'א'ל' ק'ו'ע'ט' ו'ז'י'ס'ב' ז'מ'ת' מ'ז'מ'ל'
א'מ'י'ר' ו'ז'מ'ל'ת' ד'מ' , א'י'נ'ה' מ'ע'מ'ל'ת' ב'ח'י'א'ר'ת' ז'מ'ת' , ו'ד'ן ח'ה' נ'ק'ב'ל' מ'ט'ר'י'ת' א'ח'ס' ז'מ'ת' , ו'ב'א'ל'ן
א'ן ד'מ' ש'ב'מ'י'ת' ר'ק'ל' מ'ט'ר'י'ת'ו' ד'נ'ע'ט' ח'י'ד'ת' ,

ו'ה'מ'א'ר' י'מ'ן א'פ'ס' ג'מ' ד'מ'י' ה'ר'ע'ל'ן ז'ה'י'ז' ה'ר'ע'ל' ג'ל' א'ן ב'ט'ן ז'ה' , ו'א'ן ב'ט'ן
א'ק'ב'ל' א'ק'ו'ע'ט' ד'מ'ל'ת' ד'ב'א'ל'ה' ד'מ' , נ'ש'א'ר'ת' מ'ע'ס'ו'ר'ה' ג'מ' א'מ'ר' א'פ'י' , ו'כ'נ'ט' ד'ק'
א'מ'ק'ש'ת' א'ש'י'ט'ת' ד'מ' ד'א'מ' ד'ן ה'ו'א' א'מ'י'ל' ד'מ' ז'מ'ת' ג'א'ל' , א'ז' ד'מ'ו' א'מ'ר' ד'ב'א'ל'ה' ד'מ' ,
ז'א' מ'ע'מ'י'ס' ב'א'פ'י' ,

א'ב'י'א'ת' מ'ב'ח'ל' א'פ'י' , ה'י'ת' מ'ע'ט' נ'ע'ט' מ'י'ט'א' ה'ז'מ'ס' ב'ז'ה' א'ב'ד'ע'ן ה'ד'מ'ר'י'ת' א'ן
א'מ'מ'ל' , ו'ז'מ'ת' א'מ'י'ס' ב'ן , ח'ו'ש'ב'נ'י' ש'ב'ר' י'כ'ט'ת' י'ד'ה' מ'א'ר' ח'ד'מ'ר'י'ת' , ש'ב'מ'ר'י'ת' , ו'ז'מ'ת'
א'מ'ל' ו'ז'מ'י'א'ן , ו'מ'ק'ל'ת' א'מ'מ'ל'ת' א'מ'י'ר' ו'א'ד'י'ן ב'ד'מ'ר' ,

ו'ה'ע'ט' מ'ע'ב'ר'ת' ב'מ'י'ס' מ'י'ט'ת' א'מ'י'ס' מ'י'ט'ת' ב'מ'י'ס'ת' ב'נ'פ'ש' ה'ט'ה'ו'ר'ה'
י'מ'א'ל'ו'י' ג'מ' ו'א'י'ן ב'ט'ן
י'ע'ז'ן ד'מ'ת' א'ל'ו' ו'ש'מ'ל'

מחפשי"ט וט"ז בתמוז

ב"מ מרמז ומרמז בני ברק

ביתמונה חס' 2008

למעכ"ת מכובדי הגאון ר' שמואל דויטש שליט"א
שוכט"ט.

אני מצטער כי עלי להסב עגמ"נ לכבודו בדברים הבאים, אך, כמדד,
שבנידון זה חל הכלל הנודע "ההכרח לא יגונה", ובמלוא מובנו,
ואקוה כי כב' יבין לדעי וידונני לכ"ו.
ותוכן הדברים ושורשם הוא הבחירות המתועדות לבוא לעירי פה
בעירנו ב"ב. והנה בשיתתנו בירושלים נגעה השיחה גם בנושא זה.
ועל דא בלבד קאתינא השתא.

ידע כב' שא"כ יוחלס כעת עוד פעם לצאת כאן, בעירנו,
ברשימה נפרדת לעירי אז המצב יהא בזה, ח"ו, שמערכת
הבחירות האחרונה לכנסת שהייתה כאן תהא כשחוק לגבי מה
שצפוי - כל אפתח פה לשטן - במערכת הבחירות המתועדות הזו.
ואינני רוצה פשוט לחשוב, מה עלול עוד חלילה לקרות, ד' ישמרנו.
ואומר עוד גלויות, ובאופן כללי ונחרץ, אינני מבין
ואינני מסוגל להבין בכלל את כל הגישה הזו הגורסת,
כי על עולם - התורה להיות תקיף וחזק ולוחם, היודע להגן
על זכויותיו בתוקף, ויודע להשיב מלחמה השערה, ואוי לו למי
שבא להצר צעדיו ולמנוע ממנו דבר - המגיע לו - בעדו.

— א —

למעכ"ת מכובדי הגאון ר' שמואל דויטש שליט"א
שוכט"ט.

אני מצטער כי עלי להסב עגמ"נ לכבודו בדברים הבאים, אך, כמדד,
שבנידון זה חל הכלל הנודע "ההכרח לא יגונה", ובמלוא מובנו,
ואקוה כי כב' יבין לדעי וידונני לכ"ו.
ותוכן הדברים ושורשם הוא הבחירות המתועדות לבוא לעירי פה
בעירנו ב"ב. והנה בשיתתנו בירושלים נגעה השיחה גם בנושא זה.
ועל דא בלבד קאתינא השתא.

ידע כב' שא"כ יוחלס כעת עוד פעם לצאת כאן, בעירנו,
ברשימה נפרדת לעירי אז המצב יהא בזה, ח"ו, שמערכת
הבחירות האחרונה לכנסת שהייתה כאן תהא כשחוק לגבי מה
שצפוי - כל אפתח פה לשטן - במערכת הבחירות המתועדות הזו.
ואינני רוצה פשוט לחשוב, מה עלול עוד חלילה לקרות, ד' ישמרנו.
ואומר עוד גלויות, ובאופן כללי ונחרץ, אינני מבין
ואינני מסוגל להבין בכלל את כל הגישה הזו הגורסת,
כי על עולם - התורה להיות תקיף וחזק ולוחם, היודע להגן
על זכויותיו בתוקף, ויודע להשיב מלחמה השערה, ואוי לו למי
שבא להצר צעדיו ולמנוע ממנו דבר - המגיע לו - בעדו.

2

לא! לא זו צורתו הראוי והנכונה של עולם התורה. הוא
אף פעם לא הי' כך בעבר, ואין זו הצורה שיש ל"הלביש"ו
בהוה ולהבא!

עולם התורה, לפי מיטב הכרתי, והכרת אחי ורעי, חייב להיות
רוחני, נעלה ועדין, צנוע ומצטנע, ולא המצני ותוקפני, מופיע
ומתבלס, לוחם ואליס! לא!

וכל זה אף במחיר הפסדים, יהיו אפילו מאת מזנים יותר
מהפסדים הצפויים לנו אם לא נהיה תקיפים ותוקפניים
ואלימים כיריבינו ומתנגדינו.

אנחנו לא נלך להתאבד - מבחינת כל המדות הרוחניות
העצמאיות שלנו - כדי להשיג עוד ועוד הישגים פה ושם,
לחקן עוולות הנגרמות לנו ולקבל את מה שמגיע באמת לנו, וכל
זה במחיר התאבדות רוחנית ומתותית. לא נעשה זאת גם
למען הוריד את הרב החב"די וראש העיד הגוראי מכסאותיהם,
או אפילו כדי לחזק את "שארית ישראל". כן, אפילו לשם
כך לא כדאי להתאבד.

מה באמת סבורים: האם אכן, באמת, כדאי לשם
כך, לשם כל זאת, להשחית את הנשמות, ולהורידנו, אותנו

— ב —

לא! לא זו צורתו הראוי והנכונה של עולם התורה. הוא
אף פעם לא הי' כך בעבר, ואין זו הצורה שיש ל"הלביש"ו
בהוה ולהבא!

עולם התורה, לפי מיטב הכרתי, והכרת אחי ורעי, חייב להיות
רוחני, נעלה ועדין, צנוע ומצטנע, ולא המצני ותוקפני, מופיע
ומתבלס, לוחם ואליס! לא!

וכל זה אף במחיר הפסדים, יהיו אפילו מאת מזנים יותר
מהפסדים הצפויים לנו אם לא נהיה תקיפים ותוקפניים
ואלימים כיריבינו ומתנגדינו.

אנחנו לא נלך להתאבד - מבחינת כל המדות הרוחניות
העצמאיות שלנו - כדי להשיג עוד ועוד הישגים פה ושם,
לחקן עוולות הנגרמות לנו ולקבל את מה שמגיע באמת לנו, וכל
זה במחיר התאבדות רוחנית ומתותית. לא נעשה זאת גם
למען הוריד את הרב החב"די וראש העיד הגוראי מכסאותיהם,
או אפילו כדי לחזק את "שארית ישראל". כן, אפילו לשם
כך לא כדאי להתאבד.

מה באמת סבורים: האם אכן, באמת, כדאי לשם
כך, לשם כל זאת, להשחית את הנשמות, ולהורידנו, אותנו

ואת בנינו ובנותינו, לדיסוסות תחתונות כ"כ מבחינת ערכיות מסורת
ונפשית, להסתאבות חברתית ופרסית מבחינת התנהגות יהודית
ותורנית, והעיקר - הוא רק, "לבצח" רק זה העיקר, והשאר -
הוא חסר משמעות לגביז לגמרי. האכן כן הוא?
האם, באמת כדאי לשם כך להכניס את כולנו לקלות
ניהנומית זו של מלחמות ומריבות נוראות ושל חרב איש ברעהו
האם בזה נחנך את ילדינו, ונשחית את כל עולמנו, עולם
התורה, על שנאה ואויבות, על אלימות ותוקפנות, על אֲנחנו עוד
"נראה להם" לכל מי שמפריע לנו, או, אף, איננו צועד
אתנו יחד בדרך מלחמתנו?
הזאת תהא צורתו הרוחנית של עולם התורה בדור הבא.
ובמקום ציבור תורני געלה ומרום, נִהפך לציבור אלים
וחשוף - ורדע - מלחמה כדי לטרוף זרוע אף קדקוד של כל מי שמצר
צעדינו או שאינו נושא חן בעינינו?
ומה אאריך עוד בדברים, והרי הכל כ"כ גלוי פשוט ומובן: ואין
צריך לפנים. אך צריך לבפנים. למעשים ופעולות, ובמרחק ותושיה. אחת
היא המוסלת עלינו בשסח זה כיום. לפעול בהחלטות, בתבונה.

[illegible]

ובתבונה, ובכל האמצעים הנאותים והראויים, למען הקמת רשימה משותפת –
אחת של כל החרדים פה ב"ב לבחירות לעירי, מתנגדים וחסידיים, ליסאים
וגוראים, וידיניצאים וכו', ויהא אפילו דבר זה ברוך ביותדים בלתי נצימים,
ואף מכאיבים, כהנה וכהנה, הכל כדאי, ובלבד כדי להגיע למסרה הכרחית זו
שהיא ממש בצ"פ, נפשנו, נפש עולם התורה פה ב"ב.
אינני יודע מה ליעץ לכבודו בזה, אך בודאי הוא יודע די טוב
את המצב מכפנים ומבחוץ, ועכ"פ יותר טוב ממני ואת אשר ניתן לעשות
למען המסרה החיובית הנ"ל, למען הקמת רשימה מאוחדת, וכאמור, אשר
בזה תלוי רק הצלתנו מידת לשחת – המחלוקת והמלחמה וכל הכרוך בהם.
ואוסיף עוד,
חש אני ומרגיש כנוחש בהחלטתי שהחלטתי, בלי, שאם בכ"ז תתקבל
ההחלטה האומללה לצאת ברשימה בפרדת, לפעול בענין מבחינתי, וככל
יק אשר יהא בידי, ועם חברים לדעה [אשר ברור לי כי רבים
רבים הם, ואף אתם שעדיין לעת עתה אתם מוכנים להביע
דעתם בפומבי ובברידות], והרבים כמובן יאמרו ויעשו
באופני הסברה תימק שכליים ורגשיים, מאוחדים ונאותים,
מהוגנים והציתיים, יאמרו וישמעו בעל פה ובכתב, ביחיד וברבים,
כמתאים וכנדרש.

[illegible]

ובודאי - אחשוב עוד - כי אוי, מצב מתורש זה, שמתוך עולם התורה,
מאיה מקום שהוא - יהא אשר יהא - ואולי מכמה מקומות, תצא קריאה
במגזרת המתנגדת בסייען הגיחתי ורגשי - לדרך הנקוטה כעת הסבירה
שרק כך, שרק על המלחמה ואירועייה ששתת עלמנו, מצב קיומן
של דעות מוגדר וקיים זה, שלא יתע מכל מהביע את דעתו -
בכל הגיל - אם למרות הכל תתקבל ההחלטה הבלתי מתפשרת בשום
אופן על קיום רשימה נפרדת לבחירות לעירי פה - בבהירות ובהחלטות
לא יסב כי נחת - ואולי גרע מזה - לכל הסבירים כי אין דעה
יפה, וכתב, לאותם בעולם התורה המשובצים בכל ליבם ועומק -
הכרתם, כי הדרך הנקוטה בזה אינה הדרך הנכונה. לא, לא ולא
יש עוד להאריך בכיו, אך לא זה המקום. אולם סבורני ומשובע אני כי
עיקרי הדברים ברורים ומתוורים למעכצת, ואין צורך לפרט למבינים.
ואוסף בזה עוד ב' דברים: א. מכתב זה נכתב בלא שתייעצתי
מקודם אודות כתיבתו עם זולתי, אלא כולו מיזמתי ומחשבתי בלבד.
ב. לא איכפת לי ואדרכא אשמח ועד כמה שניתן לשמח בהקשר דברים
עגום ומדכא זה, אם ידאנו מר למכתבי לכל אשר יחשוב לנתחן להראותו.
ואקוה שישא עמו רק תוצאות חיים ופריאמת, ואך טוב וחסד, שלום ושלום
השקם יבואו לכולנו בעקבותיו ובעקבות כל פעלי העשים והמעשים למען השלום
אכיר.

בברכה רחוקה רוב לנדר

הוספה:

אקוה כי בעקבות הדברים הנ"ל לא יסענו נגדם
סענות ידועות ברות המסכמות והמפורסמות:
בנון: כבר תורה זקן, או למשל: כך דעת תורה,
או: אסור להתנגד, אפי' בכי הוא זה, לדעת גדולי הדור,
או כל מיני חידושי הלכות שנתחדשו לאחרונה, וגם לא לאחרונה,
בסוגיית ימין שהוא שמאל ושמאל שהוא ימין, וכיב"ז. ואם בכיו יסענו,
אופר רק זאת בלבד:
כל אותם דברים טובים ונחמדים מוכרים לנו היטב, ומאז ומתמיד.
במחילה, לא היום נולדנו, ואיננו נערים וקסנים, לא מבחינת הגיל,
ולא מבחינת הכרתנו את הנשאים הללו לא מהיום, ולא
מאתמול. ובודאי, ובודאי שלא עתה יאלפתו דעת ובינה בהם,
וכבוד המאלפים במקומם מונע - כמה שפוננו אותנו היסב
היסב רבותינו הקדושים מצוקי ארץ אשר את מימיהם הנאמנים
שתינו בצמאון, ומסקור תורתם הנשגבה ותבונתם העמוקה והגות
ליכנס הסהור וכינו לשאוב כל חד לפום שיעורא דילי, ודמתם
הקדושה, ואמרותיהם הנשגבים, וקדושת הנהגתם הנפלאים, עוד גם כעת
וכיום עומדים וניצבים כחיים לנגד עינינו, מלהיבים את רוחנו, תוססים
ושוקקים בקרבנו, ומנסיים את דרך חיינו, בתורה, באמנה, בקיום
מצות, ובהשקפה תורנית בריאה ומלאה בהירה ויסודית.
יבינו זאת כל אלה שלא זכו לכל זאת

הוספה:

לכ"ד, - אמתה ז"ל - כי יצא, מצב מתורש זה, שמתוך עולם התורה,
מאיה מקום שהוא - יהא אשר יהא - ואולי מכמה מקומות, תצא קריאה
במגזרת המתנגדת בסייען הגיחתי ורגשי - לדרך הנקוטה כעת הסבירה
שרק כך, שרק על המלחמה ואירועייה ששתת עלמנו, מצב קיומן
של דעות מוגדר וקיים זה, שלא יתע מכל מהביע את דעתו -
בכל הגיל - אם למרות הכל תתקבל ההחלטה הבלתי מתפשרת בשום
אופן על קיום רשימה נפרדת לבחירות לעירי פה - בבהירות ובהחלטות
לא יסב כי נחת - ואולי גרע מזה - לכל הסבירים כי אין דעה
יפה, וכתב, לאותם בעולם התורה המשובצים בכל ליבם ועומק -
הכרתם, כי הדרך הנקוטה בזה אינה הדרך הנכונה. לא, לא ולא
יש עוד להאריך בכיו, אך לא זה המקום. אולם סבורני ומשובע אני כי
עיקרי הדברים ברורים ומתוורים למעכצת, ואין צורך לפרט למבינים.
ואוסף בזה עוד ב' דברים: א. מכתב זה נכתב בלא שתייעצתי
מקודם אודות כתיבתו עם זולתי, אלא כולו מיזמתי ומחשבתי בלבד.
ב. לא איכפת לי ואדרכא אשמח ועד כמה שניתן לשמח בהקשר דברים
עגום ומדכא זה, אם ידאנו מר למכתבי לכל אשר יחשוב לנתחן להראותו.
ואקוה שישא עמו רק תוצאות חיים ופריאמת, ואך טוב וחסד, שלום ושלום
השקם יבואו לכולנו בעקבותיו ובעקבות כל פעלי העשים והמעשים למען השלום
אכיר.

בברכה רחוקה רוב לנדר

אקוה כי בעקבות הדברים הנ"ל לא יסענו נגדם
סענות ידועות ברות המסכמות והמפורסמות:
בנון: כבר תורה זקן, או למשל: כך דעת תורה,
או: אסור להתנגד, אפי' בכי הוא זה, לדעת גדולי הדור,
או כל מיני חידושי הלכות שנתחדשו לאחרונה, וגם לא לאחרונה,
בסוגיית ימין שהוא שמאל ושמאל שהוא ימין, וכיב"ז. ואם בכיו יסענו,
אופר רק זאת בלבד:
כל אותם דברים טובים ונחמדים מוכרים לנו היטב, ומאז ומתמיד.
במחילה, לא היום נולדנו, ואיננו נערים וקסנים, לא מבחינת הגיל,
ולא מבחינת הכרתנו את הנשאים הללו לא מהיום, ולא
מאתמול. ובודאי, ובודאי שלא עתה יאלפתו דעת ובינה בהם,
וכבוד המאלפים במקומם מונע - כמה שפוננו אותנו היסב
היסב רבותינו הקדושים מצוקי ארץ אשר את מימיהם הנאמנים
שתינו בצמאון, ומסקור תורתם הנשגבה ותבונתם העמוקה והגות
ליכנס הסהור וכינו לשאוב כל חד לפום שיעורא דילי, ודמתם
הקדושה, ואמרותיהם הנשגבים, וקדושת הנהגתם הנפלאים, עוד גם כעת
וכיום עומדים וניצבים כחיים לנגד עינינו, מלהיבים את רוחנו, תוססים
ושוקקים בקרבנו, ומנסיים את דרך חיינו, בתורה, באמנה, בקיום
מצות, ובהשקפה תורנית בריאה ומלאה בהירה ויסודית.
יבינו זאת כל אלה שלא זכו לכל זאת

שלי רב

הוכרתי תש"א בשמי דברים אשר לא נאמרו, ואם כי אין קץ
לסילוקים, גם זאת חשתי לכתוב לחזרה על הדברים שנאמרו.

אסור, וכל הנידון ע"מ זהירות חפזי באקום שחברו, הלא דבר
זה, נוכח האפשרות שלחוקי חקל היתר באמצעות יחסי אלוסור
באקום שהקדמים קיימים, ואמרנו שאם בואמת החש הוא קרוב

אמרו, יש מקום לדון בזה, ולהתייחס עם הגדולים יתכן שהם
קרובים לענין, כדבר שאמרו לפעמים אולם בלידד אוסורא גוסא
ולא תיעד אוסורא רבא, והתייחס בזה אוניו ומכדו תימ שמו

יחזק ושמע

כאשר שמעתי מפי האונק' נ' הרי יצון מעצ' גליט'א שאביז' את דמתי

בכתבי. והעני' בזה. אלא אלו את מבוקש.

כמדומה שהשאלה צמחה היא התשובה. וכי מה קרה? באו זבנות מלון
בבית הקברות. וביקשו לקבור הקברות לצורך זה. והואני קול' צווצה הנשאל
כצדית. הלא כשהגיד נצשה ברוס' העני' הורכים דולמאר. ובהו באישון
אליה וצקרו הקברות בצדון. וכעת טאצנים הלא הקברות כבר
מינים. ואין ראוי להטיל עליהן צדן. הלא הלא מעצ'א' זממ' דברים
כאלו. הלא זה נקרא קנס אז צדן. הלא יק' באל' השכלות שבטניה
כצדית הרי' ראוי לצדן כי כמה וכמה.

ואלפי דמתי ה' מעצ' גליט'א ראוי אומר ולומר להם היו לא תהי'
אלא הם בחשבון זבנות במקום הזה וחבר' ה' הצדן. תשנ' את התבניות
אשר הקברות הדקורים יסתי. ומה שצדן הרי' להיות שם יצשה בקומה
אמרה.

והעני' בבורה מעצ' וכל הנלויים אליהם
ויצו אצלו ראשי אחרים מוקו

אזהבו חיים שאל

ג' כסלו תרע"ט

אלו וכו' של

אחשבה"ט גר"כ

בנסיעתי חזרה נקדש באבי כי כל מה שאכניס בנרתי חזיתי

אולי כסות עיניך כי בקל נים אמצא. כתיבין אצנורות, וגם נחמדא
זי טעמים נוספים שלא אהרשור שום העולה בשטח, אלקד החזרות

הערך אלקואל

אנני דמקלה כי כתר גליטא יואמר זאת המלאת הרב שניה

שלא אהרשור שום בני' במקום זניות הקבויים, וכאשר דבון פא"ה

ואס"ם בדררה מכבדו דא"ה חיים שלום

אור חת"ם טבר ודש"ט

ר"ב נערמן זצ"ל אהיה לעולם

י"ו: ויברך את ישראל ויאמר אליו ויברך את ישראל
זה ברא, ויהי נא בדיניכם כדאלו היית פורטם.

זאת היתה כדור החלפת, ואחריכם כדור הכללת.
וגם ~~היה~~ שאלת אלה א"י, והייתם לדורן תה"י אלה אלה.

בדבר יתלה מעתה אשר יאמרו אבותי בני אבותי
כמות אבותיכם אבותי חטאו ואני נאם נאם רצון האשמה.
אשר כדור ארומ בעדה רבה אהאנא וואים אהאכנס
אבי"ה נאם בעדה גם היקו"ל אהאכנס אהאכנס רחמי
אחריכם אהאכנס וואקים רש אהאכנס אהאכנס אהאכנס
שבגולה א"ה בעדה האלוא ווא אהאכנס
הקדש אהאכנס אהאכנס אהאכנס אהאכנס אהאכנס
גם כהן אהאכנס אהאכנס אהאכנס אהאכנס אהאכנס
אבנאכנס. אהאכנס אהאכנס אהאכנס אהאכנס אהאכנס

אבנאכנס אהאכנס אהאכנס אהאכנס אהאכנס
הכסף אהאכנס אהאכנס אהאכנס אהאכנס אהאכנס
י"ה אהאכנס
בין הארץ אהאכנס אהאכנס אהאכנס אהאכנס אהאכנס

בימים כתיקונם ששעות השקט מצויות, ניתן להעביר לצאצאים מסורת הדורות זעיר שם זעיר שם, ואשר זהו יסוד הבריאה במסירה מדור לדור, ובהיות חכמת החיים אצורה שכליות ועדינות והרגשות למכביר ואשר לא ניתן להעבירם אלא בצירוף חכמה ורגש אצילות, ולכן הדבר מצריך זמן מרובה שיתישבו על כל נימי הלב, וזהו גדולה שימושה יותר מלימודה, שהלימוד מקנה את הידיעות ואת החכמה, ואילו השימוש מקנה את קנין הדברים בלב ובנשמה, ואמרו לא קאים איניש אדעתיה דרכיה עד ארבעים שנים, ולא מצאנו חילוק בזה בין תלמיד לתלמיד, ואפי' על תלמיד המחכים את רבו נאמרו הדברים.

אבל בעוה"ר בזמנינו אשר השקט מאיתנו והלאה, והחלים סוואנים ורדופים תלאות ואין שעה פנוי' ולא ראש פנוי, הרי המשימה העיקרית הרבה נחדלת, ולא עוד אלא שבחיסרון השלימות, הרי נפגשים לפעמים בחלקים, שבהעדר השלמתם, הרי הן מגרעות, והתלמיד מקבלם כמנהג טוב ובדרך ישרה.

כשם שרוב ההבדל בין ילד לאיש בא בימים כך גם רב ההבדל בין דורות הראשונים לדורות האחרונים, וכשם שההבדל בין קטן לגדול הוא בכל התחומים ובכל ההכנה, כך גם ההבדל בין דורות הראשונים לדורות האחרונים ומקיף את כל כוחות הנפש בדעה והשכל, ומן הראוי היה לשום מחסום לפינו בכל מקום שדברי הראשונים ז"ל מגיעים, ואין לנו אלא לשנות דבריהם ולהשתדל להבינם, אבל בהיות תכלית העולם, התורה, הרי ניתנה אפשרות בכל דור ודור לפי מה שהוא לעמול ולהתייגע ולהשתדל להבין, על אף שאם הראשונים כמלאכים אנו כבנ"א ואם הראשונים כבנ"א אנו כחמורים, ולפי ערך זה הרי מותר הבהמה מן האדם רב מאד בדורותינו וזה מחסדיו ית' לזכותינו בעץ החיים, ורשות ניתנה להעיר במה שנתעוררנו, ויש לפעמים שהגדולים הניחו מקום לקטנים, ובהיותי מושרש במציאות הזאת כיסוד מוסד, הרינו מתייחסים לעצם הדברים המתחדשים, מבלי להזכיר מדי פעם שאין הדברים אלא בגדר אפשרות אחרי שרבותינו ז"ל דרכו בדרך אורח, ולהם משפט הבכורה, ואנו לעומתם כלא היינו, והתלמיד בשמעו הדברים לשמחתן יכול לדמות כאילו הרשות נתונה וגם אנחנו חכמים.

לאחר התבוננות מעמיקה בסוד העולם, הרי העונג היותר גדול הוא לעשות רצונו ית', כי בלב האדם כמיהה גדולה להיטיב עם מטיבו, ומה מקום לכל התענוגות לעומת עשיית נחת רוח ליוצרנו ית', אשר בראנו ומקיימנו ומיטיב עמנו בכל עת ובכל שעה עד אין חקר, ואין זולתו כלום, כי הכל קיים רק ברצונו ית', ואין נ"ר לפניו יותר מאשר העמילים בתורה, ואין צער יותר גדול לפניו מאשר היכול לעסוק בתורה ואינו עוסק [וכמאמרם] על שלשה הקב"ה בוכה כו', א"כ איפה אזרו חיל להתמיד בעמל התורה, אשר זה כל האדם וכל העולם.

עוד ראיתי לדבר בשבח הענוה, ואשר אמרו ז"ל מה שעשתה חכמה עטרה לראשה עשתה ענוה עקב לסוליתה, ומשה רבינו ע"ה נשתבח בתורה במידת הענוה, ורש"י ז"ל פי' בחומש עניו, שפל וסבלן, ושרש הדבר בהתייחסות לזולת, ויש לחשוב לעולם ברגשות השני ולדונו במקומו כפי הכנתו והרגשתו ולא לחשוב כלל על מספר ההטרדות שקדמו לו, והרי זו מ"ע דאורייתא ואהבת לרעך כמוך, וגם בזכות הענוה האדם זוכה לחכמת התורה וש"ש מתקדש על ידו וגם חיו נעימים לו, והקנאה והתאוה והכבוד אינם שוכנים בתחומי, ותפארת לו מן האדם.

ומן הדברים הצריכים חיזוק איסור לה"ר ורכילות, וכמו שאמרו ז"ל וכולם באבק לה"ר, וגם זה מפסיד גדול בכל שטח החיים, וגורם לשנאת חינם ומחלוקת, ויש להמנע בכלל מלדבר על הזולת הן לטוב הן למוטב, ולעולם יקדים אדם מחשבה נוספת טרם יוציא דברים מפיו, ולשקול אם הדברים מותרים וגם אם הם מותרים אם הם נצרכים, וכבר כתב הגר"א ז"ל באגרתו לכל רגע ורגע שאדם חוסם פיו זוכה לאור הגנוז וכו'. והרבה יותר ממה שכתבתי לפניכם חרות על לבי וישמע חכם ויוסיף לקח, ויה"ר שתהא השנה הבאה עלינו גאולה וישועה וכוח"ט בסשצ"ג.

במפקא שנת תשמ"ב

אני בארץ - ואמר ג' אבנך את
הארץ אשר היא חסדך וחסדך
ואמר ג' אבנך את הארץ
והארץ אשר היא חסדך וחסדך
ואמר ג' אבנך את הארץ
והארץ אשר היא חסדך וחסדך
ואמר ג' אבנך את הארץ
והארץ אשר היא חסדך וחסדך

10

10

100

1998

10

100

1998, 1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024, 2025, 2026, 2027, 2028, 2029, 2030, 2031, 2032, 2033, 2034, 2035, 2036, 2037, 2038, 2039, 2040, 2041, 2042, 2043, 2044, 2045, 2046, 2047, 2048, 2049, 2050, 2051, 2052, 2053, 2054, 2055, 2056, 2057, 2058, 2059, 2060, 2061, 2062, 2063, 2064, 2065, 2066, 2067, 2068, 2069, 2070, 2071, 2072, 2073, 2074, 2075, 2076, 2077, 2078, 2079, 2080, 2081, 2082, 2083, 2084, 2085, 2086, 2087, 2088, 2089, 2090, 2091, 2092, 2093, 2094, 2095, 2096, 2097, 2098, 2099, 2100, 2101, 2102, 2103, 2104, 2105, 2106, 2107, 2108, 2109, 2110, 2111, 2112, 2113, 2114, 2115, 2116, 2117, 2118, 2119, 2120, 2121, 2122, 2123, 2124, 2125, 2126, 2127, 2128, 2129, 2130, 2131, 2132, 2133, 2134, 2135, 2136, 2137, 2138, 2139, 2140, 2141, 2142, 2143, 2144, 2145, 2146, 2147, 2148, 2149, 2150, 2151, 2152, 2153, 2154, 2155, 2156, 2157, 2158, 2159, 2160, 2161, 2162, 2163, 2164, 2165, 2166, 2167, 2168, 2169, 2170, 2171, 2172, 2173, 2174, 2175, 2176, 2177, 2178, 2179, 2180, 2181, 2182, 2183, 2184, 2185, 2186, 2187, 2188, 2189, 2190, 2191, 2192, 2193, 2194, 2195, 2196, 2197, 2198, 2199, 2200, 2201, 2202, 2203, 2204, 2205, 2206, 2207, 2208, 2209, 2210, 2211, 2212, 2213, 2214, 2215, 2216, 2217, 2218, 2219, 2220, 2221, 2222, 2223, 2224, 2225, 2226, 2227, 2228, 2229, 2230, 2231, 2232, 2233, 2234, 2235, 2236, 2237, 2238, 2239, 2240, 2241, 2242, 2243, 2244, 2245, 2246, 2247, 2248, 2249, 2250, 2251, 2252, 2253, 2254, 2255, 2256, 2257, 2258, 2259, 2260, 2261, 2262, 2263, 2264, 2265, 2266, 2267, 2268, 2269, 2270, 2271, 2272, 2273, 2274, 2275, 2276, 2277, 2278, 2279, 2280, 2281, 2282, 2283, 2284, 2285, 2286, 2287, 2288, 2289, 2290, 2291, 2292, 2293, 2294, 2295, 2296, 2297, 2298, 2299, 2300, 2301, 2302, 2303, 2304, 2305, 2306, 2307, 2308, 2309, 2310, 2311, 2312, 2313, 2314, 2315, 2316, 2317, 2318, 2319, 2320, 2321, 2322, 2323, 2324, 2325, 2326, 2327, 2328, 2329, 2330, 2331, 2332, 2333, 2334, 2335, 2336, 2337, 2338, 2339, 2340, 2341, 2342, 2343, 2344, 2345, 2346, 2347, 2348, 2349, 2350, 2351, 2352, 2353, 2354, 2355, 2356, 2357, 2358, 2359, 2360, 2361, 2362, 2363, 2364, 2365, 2366, 2367, 2368, 2369, 2370, 2371, 2372, 2373, 2374, 2375, 2376, 2377, 2378, 2379, 2380, 2381, 2382, 2383, 2384, 2385, 2386, 2387, 2388, 2389, 2390, 2391, 2392, 2393, 2394, 2395, 2396, 2397, 2398, 2399, 2400, 2401, 2402, 2403, 2404, 2405, 2406, 2407, 2408, 2409, 2410, 2411, 2412, 2413, 2414, 2415, 2416, 2417, 2418, 2419, 2420, 2421, 2422, 2423, 2424, 2425, 2426, 2427, 2428, 2429, 2430, 2431, 2432, 2433, 2434, 2435, 2436, 2437, 2438, 2439, 2440, 2441, 2442, 2443, 2444, 2445, 2446, 2447, 2448, 2449, 2450, 2451, 2452, 2453, 2454, 2455, 2456, 2457, 2458, 2459, 2460, 2461, 2462, 2463, 2464, 2465, 2466, 2467, 2468, 2469, 2470, 2471, 2472, 2473, 2474, 2475, 2476, 2477, 2478, 2479, 2480, 2481, 2482, 2483, 2484, 2485, 2486, 2487, 2488, 2489, 2490, 2491, 2492, 2493, 2494, 2495, 2496, 2497, 2498, 2499, 2500, 2501, 2502, 2503, 2504, 2505, 2506, 2507, 2508, 2509, 2510, 2511, 2512, 2513, 2514, 2515, 2516, 2517, 2518, 2519, 2520, 2521, 2522, 2523, 2524, 2525, 2526, 2527, 2528, 2529, 2530, 2531, 2532, 2533, 2534, 2535, 2536, 2537, 2538, 2539, 2540, 2541, 2542, 2543, 2544, 2545, 2546, 2547, 2548, 2549, 2550, 2551, 2552, 2553, 2554, 2555, 2556, 2557, 2558, 2559, 2560, 2561, 2562, 2563, 2564, 2565, 2566, 2567, 2568, 2569, 2570, 2571, 2572, 2573, 2574, 2575, 2576, 2577, 2578, 2579, 2580, 2581, 2582, 2583, 2584, 2585, 2586, 2587, 2588, 2589, 2590, 2591, 2592, 2593, 2594, 2595, 2596, 2597, 2598, 2599, 2600, 2601, 2602, 2603, 2604, 2605, 2606, 2607, 2608, 2609, 2610, 2611, 2612, 2613, 2614, 2615, 2616, 2617, 2618, 2619, 2620, 2621, 2622, 2623, 2624, 2625, 2626, 2627, 2628, 2629, 2630, 2631, 2632, 2633, 2634, 2635, 2636, 2637, 2638, 2639, 2640, 2641, 2642, 2643, 2644, 2645, 2646, 2647, 2648, 2649, 2650, 2651, 2652, 2653, 2654, 2655, 2656, 2657, 2658, 2659, 2660, 2661, 2662, 2663, 2664, 2665, 2666, 2667, 2668, 2669, 2670, 2671, 2672, 2673, 2674, 2675, 2676, 2677, 2678, 2679, 26

י"ס: הדואר הטוב לא אהמא פנימית תמידית בין הימים, ובהאזן גר
גם יצו גרל כדי להשלות האזן"ם, שיהא האדם כל ימיו בלא בחירה וזונה
בשכר לא טוב בחירתו, וכתוצאה מזה נגראים מלאות ונידונות, ואין להתרגש
מזה, רק מלאים. יש להתאמץ לא הטוב.

ואומר שכן אדעת כי מלא התורה ונבדוק ההלכה הוא הדיוק, הרי
יש להשתמש במשורר הדיוק באיך, וזה מבטיח את הנצחון בכל שטחי החיים,
ואשר להנהיג הבית, רק נציאות ואודיות וטוב, הם היכולים לקדם את
האחרים, ויש להאמץ אודיות, אשר בדיוק בלא אמצעים התנגדות, ואמר
שמשך רצון בזה, ולא אמרו ציווי בזה, כי קצת שהצד כראוי הרי
ממצאה משתכלל זמנות הרצון, ולמשך אלו הרצון, והדיוטות תפילה אלוהית,
ושרם שיש הנכונות אצל, הרי הדיוטות רק אחריות ואמיתות, והנסיון הולכי
לבדן שהלש אקיים חובת כחא"י, הרי הנשים אקדיות אלו דהתקדשות
יש להתחמס בחיוב לבקשם האשה, ויש להתפלל אהרן מיה באלוה
הבית והלדים כפי האפשר, ויש להדריכה גם באפי עצמה וגם באפי אחרים
דהדריכה ובהבד, יש לקבוצ זמן זמיון ואשיתה נציאה מדי פעם, ולהתחמק
מן הכיול וההקנדה תמידית הריחוק.

יט: אקזה כי בהנהיגה הראוי מקורית אסליאת כדר ירצה

הכל ברורה אחרת אסמאת כולם, והנני דבורה אוקינו. ולהבא תישאל

על פניהם רש"י מרת. האשית

שלו רב לאוהבי תורתך

אחד כמה לבי זקראת כל משתקק לאמר ולהבין ולהשכיל, ומשנה העדנה העני רוחם זאלו שכר זכו במדה
ידועה לשון המצאסה על שכר זאלו בעלמקה אל האנה, וזין החכמים הזאלה הנך נאנה יקירי, וכדי להשיג
לפי השוקקת אטריחך אהודיעני ולבשני מכל אשר אתך אטודה בטוב הזאתי, ואהחדושים שקדית אדרשך.
ובתקוב אקשיב ממך כל טוב אסיים בקצרה אלוות מעלה מעלה דו"ח חיים שאלך

אברהם אבינו וישראל
השם הגדול

אשר
ה' אלהינו

בכו השמעת כי דבר סוד ההצאה באמוז הוא ביגדה עצמית
 ואחר יגדה עצמית היו הטמא מדיבוק חברים ואהיזוי כפולה
 אם כן כבוד זמא עצמי היו הלא בבחינת כחלום יצול
 ובהיות הדבר ידוע גם אינר חרד, הרי הוא אמיתי וחבולות
 אהסחל קדים כבוד הממשאלא ממנו אמן וחוקר חאילה, מבאי להיות
 בא דבר ביצנים, וזנין אהמאז לא צאת ממנהאלא זו
 כפי הרושם גלי הרי נקאדת הקיף אמנה כזה של הודרה
 הנקנה עצמית, וזה כנסו בבה ובצתיד, והמני אהציה' אק
 ארסון אפיק זמן זו שבואה, לא אהמנא בויסבה זלז בשעת השיעור
 ובשעת לימודן זה הרחל גליט"ו, וטל אהקדים תפיל שחיה
 לקח סוד לימוד משכד זה השיעור, וכן בזוג משכד מש
 אה גליט"ו בשכר, וטלמז כדוק דק' ובזוג הוריות, ודל' היום
 אה לימודן הקיזים,
 אה אהתכשר כי הנסיון אה ירה, ובקש' השכר אהין
 אהלים בתרה,
 כמובן שגל' אהש' הסכמא הוחל גליט"ו אהיזור היל' וטל
 אהמז או שמי אכח ימם הסכמא

בהיותו נאמן בזה נקרא נאמן

ואשר לא יאמר בזה, ~~עליו~~ עליו משה ואהרן

למשה ואהרן, ואלה שמעו
ואשר לא יאמר בזה, עליו משה ואהרן

ואשר לא יאמר בזה, עליו משה ואהרן
ואשר לא יאמר בזה, עליו משה ואהרן

ואשר לא יאמר בזה, עליו משה ואהרן

ואשר לא יאמר בזה, עליו משה ואהרן
ואשר לא יאמר בזה, עליו משה ואהרן

ההרשעה הטבירה אל יחסי חנינו בין יהודי לחבירו גורמת להסיר לילן אל צד
ההלכה לדבר וממילא גם נרשמים טעויות הדבר, וגם אין איחוסים לדבר
זה והחומר הגדול שבו באשר הוא קיד כי דואק סני לחברו לא תהיה
זהו כל התורה ובדור יסודיים ויהיה ויתרה ונכונים אל כל דבירות
שבתורה הנה בין זרע אחריו אין אחרת שיהיה זאת חבירו ואמרו
כל שנוח הבירות נוחה הימנו יונה והמקום נוחה הימנו ואפוא הן אותה
שומע לאו וכן לא יתכן אצות בטענה של תורה" אף לא קדם אכונן
דבר אל אפני החסד

ובנה חובת המצוי הנו אהבת ארץ כאן ואם באדבר בשונה
מיבים אהבתי אל פני האלה וכו' שואמרו ב"מ א"ה אלהי אפרוק ואני
אסדון מצוה בשונה כדי ארץ אלה וכו' ואל"ה דהא אלהי שיקה קודמת
משם צעבה וכו' הורה פסוקה ואם הוא אהמני אחמתי שחמתי להיטיב וכו'
ניתוסף בזה אף לא חקף וכו' כמא יציר מחשבות אלהן רחוק מאהבה
מחשבות שנתסוין בו כולל דק חסר הצרעה של הקולות כדור משמ
כסבה גליות אצות שבין זרע לחבירו כלפינו

וכן בזה זרע בזה מקום שהוא לכתוב: מה שחולא—אף הדבר וחמור
פי כמה אכמה כשהמחבר בדית יחלמיש אשר כל פלאה גליות ניתוסף
בה עיון חלו השם ואמצה של היום זה חלו מאד אגרום ארופים
אחרים ומה גם כשהמחבר בארץ נפש אשר באים בזה נשבר איקס
אצור אביאם אדם שאים ובטחתי כי אם היו אחרונים אנהאם הבאים
והיגון ימאדם כי יגיע היו נכארים הרחמים עליהם אנשואם אל
כבים והשורץ אסיאם רשאים בפי אחי דאנשר אלא שכל של יצר

21. 12

כיוון אשר הולכת ואי אפשר לה להיות נקן אף
לא בים, וכל קבלת מים צלילה לא יענה נקן. די בכך
אין הידור בנצח

[illegible]

סניף אינפאנט דחולד, ביץ - אונדזערע זעלנדיג

היינ

אני יאבין את מקום הספק
הכי אני ואתה יוצאים שאני
שלא אדם אין רצון בדבורי
אלו אינך מה ההיסוסים
יש להעדרן ממשות רצון ית
בדמיון חל לאסור את היצירה
יותר מדאי

二五

[illegible]

21 Feb

היה בזה חסד, כפי הנדרש ההתקנות סודות
דרכי — צא זכר — ללא —
אכזריות החל לז סעי וכיו ספק אין
זה היה אם אפשר התקנות ההתקנות ס
שאלות היו לא קלה

המקדשים והמזבחות
שנ' אדם והמזבחות
המזבחות והמזבחות

והנה גדולה אהמיותך דתורה

एन

אין צייט אדמאס
אין דעם ה"ה.

מפלאות היצירה כח היצר, בהיות האדם בעל לב רחב מכיר האמת ויודע בו, ואילו מעשיו רחוקים ממחשבתו מרחק רב, ובדברים הגשמיים כמעט מן הנמנע הוא להפגש בתמונה מעין זו, כי מי זה יאכל סם המות אף אם יהי בפיו כדבש למתוק, אכן רוח הוא באנוש, ועם כל הידיעה עדיין הוא בעל בחירה ובעל נסיון וצריך להתאמצות לבחור בטוב ובחיים.

ועיקר גדלות האדם הוא ההתנשאות מעל ההרגשים הטבעיים, להיות שכלו מושל ברצונו, וכל מהלכו על פי האמת, וכל מעשיו בפלס, כל ששונ ויגונו בקיום חובתו בעולמו, מאורעות החיים ממנו והלאה, אם לטוב אם למוטב נאמן הוא בעל מלאכתך שישלם לך שכר פעולתך, וכל מאי דעבד רחמנא לטב עביד, ומי פתי יצביע לבעל הבירה בית פלוני אני חפץ שדה פלונית אני מבקש, אושר הזה ועושר ההוא, וכי אושר ונעימות בדברים תלויים, ואם בדברים היש אתנו יודע עד מה באיזה דברים אמורים, וזה נבנה ביתו לרעתו וזה נשברה רגל פרתו לטובתו, וכש"כ בדברים עתידיים הכמוסים התלויים במזל ובזכותא, הא אין לנו אלא לבקש מבעל הטוב למלא משאלותינו לטובה, וברוך הוא היודע הטוב אשר לא ימנע טוב מההולכים בתמים.

והאמת בסוד העולם כי כדלת הסובבת על צירה, כן כל הנהגות העולם עם חפצם ונעימותם, ומיאוסם ורגזנותם, הכל סובב על ציר אחד, הוא היצר, הטוב והרע, אין לך רצון שאין מקורו ביצר, ואין לך גיעול שאין מקורו ביצר, ויש שהיצר משמח את האדם שמחה מופרזת בהיותו מקוה עי"ז להשיג מבוקשו, ויש ששוברו ומדכאו עד דכא ממאסו בחיים ומרגיזו על הכל ומיאשו מן הכל ועי"ז משיג חפצו, תדע לך שכן הוא שהרי אותו המאורע לפעמים שהוא כמעט בלתי נסבל, ולפעמים ולא כלום, הא אין המאורע גורם אלא האדם, כפי אשר עלה ועולה בידו להתגבר על יצרו.

ואשרי אדם אשר האמת נר לרגליו, והוא חוסה בצל כנפיו של ממ"ה הקב"ה, ורואה את כל הנעשה סביבו תחת השמש כשלוח אליו מאתו ית', והכל לטובתו, ונפשו כמהה להודות ולהלל ולקיים פיקודיו יתברך, ויפה שעה אחת בתורה ומע"ט מכל חיי העוה"ב, כי אין עונג לאדם יותר מעשיית רצונו ית', וזה כל האדם, וכל המאורעות מטרה אחת להן לפשפש במעשים בכאוי"א, בלה"ר, בחסד וכו' וכו', ובזה האושר מובטח אושר פנימי אושר נצחי אושר שאין משלו עלי חלד נעימות משותפת לגוף ולנפש.

שלום ורב ברכה

אחדשה"ט באה"ר

יקרה דרריהם הגיעני וכבר הכינוחי לכחוב לכת"ר שליט"א, ואף כבר החלתי
לכחוב אלא שעדיין לא גמרתי ועכשיו כבר בבוא דבריו אין ראוי לעכב.
אמרו ז"ל דברי חורה צדיכין חיזוק ונראה דאף במוחזקין... כן, כי הרי זהו
כל יסוד העולמ והתכלית הנרצה בבריאתו, ובסכר שיפגש הדבר בחושיים שהרי זהו
כל יחרון האדם, ולעולם חובתו של האדם להלחם ביצרו, ורגדול מתהירו יצרו גדול,
ולעולם האדם בעל בחירה והיינו שיש גם חפץ ברע, והיצר מחליף חבולות לפי
מדרגת האדם, ויש שמשרה בו רוח שמחה, ויש להאפך עצבות והעדר שביעת רצון עצמית
מכל הכינות, ויש שמסרידן בשרדות הפרנסה וראוי לכל אדם לשנן לעצמו את הידוע
לו, כי הבורא יחברך יוצר הכל בראנו להשיב לנו לחיותינו חיי עד. חיי אמת,
ולזאת זיכנו בחורחו למען נשמור חקיו ופקודיו יחב, וזהו חכלית כל העולם
וזולתם הכל הבל, הבל ממש, אין שמחה בעולם ואין שלווה אין עושר ואין עוני, פ
כולם כל ימיהם רגעי שמחה רגעי חוגה, ודאגותיהם והאוחס נטויים ואין מרמים מן
האדם וצמאונם לא ירוה, ולא זה העולם שנועד לתיוח, ואשרי אדם אשר שם ה' מכסחו,
וחייו וחורוחיו הם לחמו יומם ולילה, כל עצמותיו חגלנה בסיום מצוה, נשרהו
חרונן רחדוה ומה יועם לעסוק בחורח ה' המשמחות לב, עיניי מאירה מאירה,
דנרוממה את האדם מעל כל הבלי העולם לחיי קדושה נעימים אשר אין משלם עלי חלד,
כל ימיו מאושרים באושר אמיתי, אין צער וחוגה לפניו, כל עניני העולם אינם
בעולמו כלל ואין לו בעולמו אלא הבורא יחברך ומצווחיו, וכל אשר יפגשהו כאילו
שליח מאת הבורא יחב' הוא אליו, ולו יפנה חודתו ובקשתו, וחפילתו חקובל ברצון,
א"כ איפוא אשרנו מה טוב חלסנו שהרורא יח"ש זיכנו להבין את כל אלה ולמים
מגמחינו בחורחו יחברך, ולהחפונן בה,

אחר ההבונן בכל אלה אין המכשולים חשובים כלום כלפי ערר המקווה אמנם אין
ידיעת החורה ונית בלא יגיעה רבה, ואין אדם עומד עליהם אלא א"כ נכשל בהם,
ולעולם נפגשים בסויות עמיתות שלפעמים חשה להמשיך בהם עד גמירא, ואין בזה
משום ארזבה, ואשרנו שהיגענו יכאן.

ואשר בחר ללמוד מקופיא, בהרגישו כי הדבר נחוץ, ודאי צריך לעשות, בכל
מה שנראה נחוץ להקדמה יש ללמוד וכי מה זה גרע מהסוגיא עצמה, ואם מרגיש
סייפוח יש לנוח קצר נכתב באיגרות.

ואנו במוחים מבטח עוז כי לא יעזבנו ולא יסחנו
ולחורחו יסרבנו, ובה יאיר עינינו כי הם חיינו
הכוהב בלב נרגש

חיים שאול

[illegible][illegible]

דב דינה

১৯৭৩

[illegible]

כל דבר אשר אפיהו אמרו לך כל מלכות וארץ אשר חשב אדם אפיו, ואמר לך מה
 אומנתו על אדם בזה, ידעו ואלו כולם, יבואו אל בשרת חל לך צדק וצדקיון, הנה קדשו לך כל אומנתו על אדם בזה
 אחד והוא בטחנותו וזו שהסתרנו לך שמה כ"כ חשיבה השתקף אל בשרת כן, ואלו בחיים היום ואלו בחיובים
 ונדירותם הם השמים והחפץ אפיהם, ואלו המעלה בטחנות הדבר המעלה ואוסף עצמות, ואחרי יחשד.
 שמתו אומר מנצחן אלמלא כי נכרתו בך ח"י בשר ודבר בזה החסידים, כן הנה בזה

ובידי ותיקים כבד ובעד אבות מאד אצות דכונה א תורה ואמ"ק קניניה

ה' מאיז על בני דרך
המאמר על מקומו ואחריהם יבואו מעד אד
חייא על

שם: אפרים בן אפרים שחיים ב"ר אפרים
דסדר: ראשון

22 1/2

אברהם אליך תאמין, והשמש אתך, ואם בן יבוא נח
דברי אלה לא יאבד אמתך את הטוב שאין טוב ממך ואם האלף שנים
לדור ממך, והוא לא יסוק במשאתי לך ואמירת ימים בהתמדה ואשריך
במהלך נסוב לך לאוהב

המחבר והקריב מלומד ומלך של
חורבן ת"ש

Fire pin - Parallel

5. 150 ж

לא ידוע למי נכתב.

שלום רב

מכתבך הגיעני למגנח לב, בראתי כי טרם עלה בידך להגבר
על המכשולים המדומים שהציב השטן בדרכך, ואמנם חובה האדם
בעולמו לאשר זכה לעמוד בסוד חכמים, היא יציאה מגדר הרגיל
יציאת מהליך חיי בשר, יציאה מבקשת נעימות לשער, יציאה
אין העצלות המכבידה על כל תנועה, יציאה מחובת את ידיו
ואוכל בשרו.

ולקראת מי אנו יוצאים, לקראת מי שאמר והיה העולם,
לקראת אדון כל הארץ, אשר לפניו ישעו כל יושבי חבל
ושוכני ארץ לקראת המחיר אוחנו בכל רגע ומה ^{אכפא} לו לקב"ה
אם שוחט מן הצואר או מן העורף הא לא נחנו מצוות אלא
צרפינו בהם ולזכותינו באורו עדי עד בלי סוף והכלית
אושר אשר אין משלו עלי חלד.

עזוב נא בן אדם עזוב נא את השלמה עם מצבר וחגור
רובך על ירך והכרז מלחמה, מלחמת חנופה לשום לילוח
כימים באהלה של תורה והוי מיגע ועמל להבין דבר לאשורו,
ואמרו ז"ל תורה שלמדתי באה היא שעמדה לי.

והנני הפילר שתזכה להיות נמנה בין עושה רצונו כל
הימים.

הכותב מעומה הלב

חיים שאול

37

אחדשה"ט וש"ה

ליושר השעה וליושר החיים לרום ערכם ולדרת תפארתם, לא
אמנע מלחזק דברים הצריכים חיזוק בדברים המוחזקים והידועים.
עיקר יצירת האדם היא בכונה תחילת עולה ומחנשא אין לך
יום שאין ברכתו מרובה מדברו כליותיו כסדיים מניסוח וכמעיינו
מהגברות בקדושה ובטהרה בהרחקת רצון הגוף וחאוהיו, ובקידוש
שמחת הנפש שמחה טילאית בהתאמצות בחורה וביראה ביגיעה שלימה
הכוללת את כל שעור החיים עד שיהיו כולם המשך אחד של מעשה
אחת לעבדת הבורא היחיד יתב"ש אין יחידות כמוהו בשום פנים
זוהי החמונה המבקשת מכל נברא בצלם.

וכשם שבתעניה כל שעה נוספה, חלמה גדול כי צערך קשה כן
בהוי"ש כל שעה הנמשכת סופה עולה על החילהה, ואין דומה
לימוד שעתיים ביגיעה, ליגיעה שעה אדת פעמיים ואין צ"ל
לימוד יום שלם ללימוד חצי יום.

יקירי, מאד ערגה נפשי לראות נפשו שולטת על גופו שלימה ^{מליאה}
עד שיהיו כל הוויות היום יזמיות מתפרנסות עלפי הבנת הנפש
בענין החיים, אשר זהו חכלית האדם, להפך מבן אדם לעבד ה'
יחברר להחאכזר על הגוף באכזריות מלאה ולהתחסד על הנפש
בחמלה רבה, לעשות הסעל"ע רצופים במחשבה אחת בתורתו יחברר
אשר היא כנגד כולם.

הלא כה דברי החפץ באושרו

הכותב מאהבה

חיים שאול

אלו ורב אלה

אנשינו הדורוה היות האדם יוצר הושר ומכיר ומבין זאת עיקר הדיקרוין. אזאת הגדל
הגלים, לדבין יש יוצרות אסלות מן הטוב ואין טוב ממנו. אז אדחירתו בלוב ראוי
הוא אגמול, אל טוב בחירתו,

ולכל דבורה היות ויום יום הנה נפגשים במאורד האזה דקנים. אז נחיש גבולין
לקטנים, ומחבולות אל היות דבר שנות ומשנות, טעם בעצבות וכאם בשמחה. פנים בנפשות
ובנים בקלות נפש, פנים מתן-מגן-אזה. אלהים ממנו בלתי נאמר

אזאמם אין אנה הלאהמה בהסדרים ושמקלות נחיות אל המנוח הכאס
אשר גם זה משינוי. נחיותו. אהודים צמירות אל המחר הקדוש בל מין קבולות
נפשו בנגיעת הנשמה ומתק מדב, ובלבד אהודים את ההזה, אזל מלכותו ית' פן
הן. החיים והבחיסנות, ותלמוד תורה נלקח טאם, וזו ציון בסוף ודוד
יגידה בהיות דמות אדמו, והנסיין מוחותין,

הדקה נלסדרת בהיותן כיון נחיותן. כמחשבה וכמקס אהסיה דגל מל

באמת תיבד, וכשיון שדבין ממומל מוחות יפידה הנהי, אזל דוד וציון
אקלות כו כבי ומלצת מן האנה הנה, והשכל והבירה שבו אטסונם

שלי רב

אם אמן עלי אצולת מלך העדיות, לאור אצולת
אשר טרם הכרת, וגם בתחום שאין שלי, אבל לאחר שפארת
את זיקתם אשר ואסיוצ אצולת במנה גדושה, אחרת אם כן
אכה אנסה אהביו אשר עם אבני, ואם כבודו נ"ה הסליחה,
אשר חשתי אכיל אהביו את הנידון של היקר אמיר דודן נ"ה,
בהשקפת דולמן הכי הימאד חולץ את כל המציאות והוא דודן
את כל ההירגשות, והכי האדם האשטקק לזה כחולת דחולת
אהבה אשר אכידה לו אהבך כל רגעי היממה, ואשר על כן
דאלי בקשתו אהבך ההואם זכך, ואם באדם האבק השתאמת
אסוימת, ואם באני אקול הייה הצלי מהמשך שנות, אצולת האשקלים
והכוב שהדבר יקדם לו, הכי בהכרח הצלי ברורה,
אני כולל צורן אהאנין, להיות האשמות ביד כבודו שיתי
אבדוק את הדברים אצולתם מקרה גשיתה גלוייה פא"ה עם האוכן,
והנני בתורה לא נשואת הלא מכדשם ומקדשם חיים גלוי

כל ז"ל תש"ה בני דרך

שלי רב

אחריהם אשת באה"ר

אין מילר

היבטות אהרית, להיות שואבת החכים אחד אשננו היא אהבת החכמה, אלו שית
פורה, אבי זה כואבת יד יאין איד שאכל, ואשתי הגד פטלה אהבד עלי יונה אכל עד שהנני ציין
אהבתי כל צדתי ואהבתי אהבתי אהבתי, וגם את בקול הנני, אמן לא אש דברים אכני אכפית
שנין הפני אצולת אצלי אצולת ואכן העני אסתפק בפאניה, אכל, הסתפקות אלא ספיקות
אבהאית בטוח בי כאים, פנים אפנים יש דנפן הנקטת הכנות הנאת לאו זכראה צורן
אהאנין, אולפנה אביקורן בהקדש אשר באמתותן היקנות, החותם בנות חיים גלוי

אלו ואלו נצח

למאד נפשי כוחותי מן התסיסה התלססת בקרבם אשר בחוק אחד שמקורה יצא

הטוב וחושני עם אין אן חלק יפה וכל אופן רצוני שתזכה לקבל חלק בהתעבות הדברים

אך כנע אשר זה אכרעה אכל אברי מי כאן יוצא כמה הפסד במצב של היסוסים

וסתירות, וכמה השטן מתעלל עיני, אכזריות שוואות, אהבתו אכל דוג וצואה

ואכזריות באגות יד אכזריות אכזריות

לאלו נצח זאת אל תעל השטן דיקר תכוננו נדכיתם אל חזני התבונה

כי הדבק בתורה הוא הכל והתכבד אכל וכל מצבי המדע מחמתו אלה הסכידה

הסכידה זאת אינה אלא בגדר סיוע מוטע אציקר העבול אלקיוד תכנית ההצלחה בקור

המקום, בחוק מנחם החסידים

לחץ ואמל אלא התורה וחסידיה יחקוק, וכל המצפה זאת הדברים זכות הביבים

תלוי בו

למאד ישמח עם ולמה להתבסר כי כלית המקום נדחתה אקומה הרבה אה ויעדות

התורה שבה גם היא אקומה הנשלי אה א גרמני קדמת אהתעלל א גיו החכמה ידע

השמים

אכזריות אכזריות אכזריות אכזריות אכזריות אכזריות אכזריות אכזריות אכזריות אכזריות

כי תאמר תעל

אויפן קאסעסני (הויז)

זיין שבתונות געשען

צו דערקן

בערגות היות

נס השולות

כ יארו בלוי אורע

ימורו צנן קדוהר סערה

בחתול נפסין גיטת מודח

כי שקלאה חלכה

קולת השאחה

אחתיא קהאית

חלכות הכריכה

כנפס איחלה

שפעה גיחלה

אין איני בכור אמתו

אין קדמא דמרה אמתו

אין מחוכה דח סבת חתלא

לזקק האמת אשר אכל האלהיה

לדעק הגדולה אפואן אס יצנה אטרהו

אין אים אנצרהו ואלו אשכחהו

אלו הם זכרונות

בהיותי אביר ויורד כי חונקת בשכונות נתינים ואלה מבין חסידות
אנבון בפרוס ימי דפין והרחמים זשפון שיחת אפניק לם ל' כחשי
אבד' ואלו חבל שחרות עד עתה.

אם תסתכל אל נפון אמוריות אמפרי שניק, תראה שאלו היו יונק שהרעש
אור צצאן מאולסר בזאת ואלה לם ובשאתה בנימית, ה' אלף שהיו זמנים שבהם
היגשט טוד, אלה תמיד הדיב ה' פני השאתה משהו פניו לאוס, אם אמר
ואילו הכבה, ובאותה מצב זה אני תמיד מרגיש, שחסר לך, ואין בידי און
הפלים, ומצב הזה דנת אונק אלל צעות, ה' כוחוקן מלך משפחת
ואלהבי וידידי אבין הקלן ה' ה', ואין אדם נחשף ה' צדקו.
ומשכני שהסבה אל זה היו נשמת השחורה, שאינה מוכנה
אברעטל בשאתה גשמי גרידא, ובטותן פשטותאן שאתה ל' מלך ה'
אז תרגיש בנפול מין אלל אלל תעלה תפא.
וכען רבות זכות, אשר אורחות ה', הנך מורם אלל חוצות

ההבאים, ובהשגחה פרטית ופלאה מצאנו אהדתך היקרה שקרה
המים אחר שבה, ואקל שבידך תכונן ביותם אתעלות אכזאל
בנים ובני בנים ליסקים בתורה ובמצוות שמחתם השלמה והשאת
ל' אלהביכם ובנייהם הכותב מאהבה הקדוש מרחוק
אלך חיים שמו

ב' יולד חשד שמו בשמחה

בני שמו אלל האוכל מלך דולר אהרן היננים, וזה יצאן אסר
היון מאהר אהודיעלך בדרך השכרת דירתך שמעך יך זה
לפני מר' יצחק ל' ה' בספנתך ואקל אסר בזה, אלל אכזאל

יְקִיָּה שִׁמְחָה

מֵאֵד הַיְּבֵרִית אֶשְׁמַח בְּיָמֵי מַלְכֵי הָאָרֶץ בְּיָמֵי יְהוֹשֻׁעַ בֶּן
נֹחַן בְּנֵי הַלְוִיִּם אֲמֵן וְכִי יִהְיֶה הַיָּמִים הַלֵּל מִסֵּד הַקְּדוֹשׁ לְהוֹדִיעַ
בְּחֹשֶׁךְ הַלַּיְלָה וְהַיּוֹם וְלִי יִהְיֶה הַיָּמִים הַלֵּל מִסֵּד הַקְּדוֹשׁ לְהוֹדִיעַ
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְלִי יִהְיֶה הַיָּמִים הַלֵּל מִסֵּד הַקְּדוֹשׁ לְהוֹדִיעַ
הַיּוֹם וְהַיָּמִים הַלֵּל מִסֵּד הַקְּדוֹשׁ לְהוֹדִיעַ הַיּוֹם וְהַיָּמִים הַלֵּל
מִסֵּד הַקְּדוֹשׁ לְהוֹדִיעַ הַיּוֹם וְהַיָּמִים הַלֵּל מִסֵּד הַקְּדוֹשׁ לְהוֹדִיעַ

אֵל הַמַּלְאָכִים בְּיָמֵי הַלְוִיִּם אֲמֵן וְכִי יִהְיֶה הַיָּמִים הַלֵּל
מִסֵּד הַקְּדוֹשׁ לְהוֹדִיעַ הַיּוֹם וְהַיָּמִים הַלֵּל מִסֵּד הַקְּדוֹשׁ לְהוֹדִיעַ
הַיּוֹם וְהַיָּמִים הַלֵּל מִסֵּד הַקְּדוֹשׁ לְהוֹדִיעַ הַיּוֹם וְהַיָּמִים הַלֵּל
מִסֵּד הַקְּדוֹשׁ לְהוֹדִיעַ הַיּוֹם וְהַיָּמִים הַלֵּל מִסֵּד הַקְּדוֹשׁ לְהוֹדִיעַ
הַיּוֹם וְהַיָּמִים הַלֵּל מִסֵּד הַקְּדוֹשׁ לְהוֹדִיעַ הַיּוֹם וְהַיָּמִים הַלֵּל
מִסֵּד הַקְּדוֹשׁ לְהוֹדִיעַ הַיּוֹם וְהַיָּמִים הַלֵּל מִסֵּד הַקְּדוֹשׁ לְהוֹדִיעַ

הַיּוֹם וְהַיָּמִים הַלֵּל מִסֵּד הַקְּדוֹשׁ לְהוֹדִיעַ הַיּוֹם וְהַיָּמִים הַלֵּל

מִסֵּד הַקְּדוֹשׁ לְהוֹדִיעַ הַיּוֹם וְהַיָּמִים הַלֵּל מִסֵּד הַקְּדוֹשׁ לְהוֹדִיעַ

וְכִי יִהְיֶה הַיָּמִים הַלֵּל מִסֵּד הַקְּדוֹשׁ לְהוֹדִיעַ

(זכר)

אברהם יצחק בן באר, ואם רב
 יצחק בן באר, ואם יצחק בן באר
 יצחק בן באר, ואם יצחק בן באר
 יצחק בן באר, ואם יצחק בן באר

השכינה

(יחינו אלה)

יבא

אברהם יצחק בן באר, ואם רב
 יצחק בן באר, ואם יצחק בן באר
 יצחק בן באר, ואם יצחק בן באר
 יצחק בן באר, ואם יצחק בן באר
 יצחק בן באר, ואם יצחק בן באר
 יצחק בן באר, ואם יצחק בן באר
 יצחק בן באר, ואם יצחק בן באר
 יצחק בן באר, ואם יצחק בן באר

והיה ויהי ויהי ויהי

מנפלאות הבריאה היות האדם יודע האמת ומכיר ומבין את עיקר העיקרים ואת ההבל הבלים, ועדיין יש אפשרות לסטות מן הטוב שאין טוב ממנו אל... ובבחירתו בטוב ראוי הוא לגמול, על טוב בחירתו.

אבל עובדא היא ויום יום הננו נפגשים במאורע הלזה זקנים עם נערים גדולים וקטנים, ותחבולותיו של הבעל דבר שונות ומשונות, פעם בעצבות ופעם בשמחה פעם ברצינות ופעם בקלות ראש, פעם מתוך יגון וצער ולפעמים מתוך עונג ואושר.

ואמנם אין לנהל המלחמה בהסברים ובתקוות נעימות על העתיד הכמוס, אשר גם זה מעיקר תחבולותיו להנעים זמירות על המחר הקדוש בכל מיני קדושות ורווי ביגיעת התורה ומתוק מדבש, ובלבד להרויח את ההוה, אבל מצוותיו ית' הן הנה החצים והבליסטרות, ותלמוד תורה כנגד כולם, עוד עיון בסוגיא ועוד יגיעה בהויות דאביי ורבא, והנסיון מאחרינו.

הרבה נצטערתי בהיותך כאן וראיתך כמתערטל וכמבקש להסיח דעת מכל האמת הידוע, וכשבוי שעדיין מהומם מחוסר ידיעת הצפוי בעתיד, אבל עז רצוני לקוות כי כבר נחלצת מן המצב הזה, והשכל והבינה שבו לשלטונם.

★

אל' ורב אומץ

נפלאות הבריאה היות האדם יודע האמת ומכיר ומבין את עיקר העיקרים ואת ההבל הבלים, ועדיין יש אפשרות לסטות מן הטוב שאין טוב ממנו אל... ובבחירתו בטוב ראוי הוא לגמול, על טוב בחירתו.

אבל עובדא היא ויום יום הננו נפגשים במאורע הלזה זקנים עם נערים גדולים וקטנים, ותחבולותיו של הבעל דבר שונות ומשונות, פעם בעצבות ופעם בשמחה פעם ברצינות ופעם בקלות ראש, פעם מתוך יגון וצער ולפעמים מתוך עונג ואושר.

ואמנם אין לנהל המלחמה בהסברים ובתקוות נעימות על העתיד הכמוס, אשר גם זה מעיקר תחבולותיו להנעים זמירות על המחר הקדוש בכל מיני קדושות ורווי ביגיעת התורה ומתוק מדבש, ובלבד להרויח את ההוה, אבל מצוותיו ית' הן הנה החצים והבליסטרות, ותלמוד תורה כנגד כולם, עוד עיון בסוגיא ועוד יגיעה בהויות דאביי ורבא, והנסיון מאחרינו.

הרבה נצטערתי בהיותך כאן וראיתך כמתערטל וכמבקש להסיח דעת מכל האמת הידוע, וכשבוי שעדיין מהומם מחוסר ידיעת הצפוי בעתיד, אבל עז רצוני לקוות כי כבר נחלצת מן המצב הזה, והשכל והבינה שבו לשלטונם.

היה בעת אחרת חל איך אהיה סוף חציה במהרה
באין לך בהנהגה כנה של מתלבטת בה, נכח אשירות מולכות
כענין מנהג וטעם, והיי קב"ה רבי ברכותי, ואני אשא
אמנות מזה תהיה מלכות אהיה לך בן ירמיה
באור ט' פ"ה חק"ק בזהר א"י מאהבה מרומה
המנהג אהיה כמנהג א"י חיים טובים

ב' כ"ט

ד' חלק האשים שאלו מן המהוללות שאלו. אין זך

דא' גדולה מן מ' אמונה. כי אין יובן

שאדם היזעל את האשר אין סוף ברצו הלה

וההיפוך העצום ברצו השל ועצ"ן יהא סימן

ברצו אעשה אעשה את העצום

אעלים נתקיים ברצונו מוצאות אל דברים

אסוימים ומתקיים זהבין נמניעים ארצו הלה

אכל בשאר אין איחם שלם רצו באדם

אכל אל איצ"ט אל איצ"ט (ה"ר) כי אין

זולתם בעצמם. והן הנה סיבות של

המשאלות אצלם

מן המוראות רצו אם מוטב מאה

חכמים אל דעה שלמים

[illegible]

והנהגה: פנייתו ללמוד חסידות
בביתו של הרב יצחק
הגדול ז"ל.

[illegible]

מאת הרבנים שלמה וויזניץ יצחק

אין אונזערע זאכן וועט ער זיך נישט
אויסוואלן דאס איז דאס צווייטע

ישראל אבר כיור הדין זרוב כעס אריות זרוב ואלהם

[illegible]

אברהם בן יצחק אבן עזרא

